

17.4.56 - ו' אייר - פגישת ראשונה עם המרשילד.

המרשילד, ברנס, משה, אנכי.

דברי המרשילד:

רעיון בריטי לשיטת כוחות מזוינים. הוא התנגד. רוסייה.
רעיון להיזוק או"ם - משגיח פוליטי - התנגד, ירגיז ערבים,
נחשוב מנדט.

הציע שהוא יזמין המועבים - עשו פשרה.
התנה שלא ייוצג חוג-מעצמות.
הרוסים נעלבו, הערבים היו חשדנים. בהסכמתם קשרו הערבים
ידיהם.

מצטער על אינסטרסים של מעצמות גדולות באיזור.
בריטניה ומערב ונסו - חלויים בנפס.

יש חדירה סובייטית עמוקה: בסוריה בשטחי הפליטים (ירדן
ולבנון), בעיראק.

אילו העניין לא נפסק לפני שבוע - היו האנגלים נעשים מתוחים,
והרוסים היו מנסים להפעיל הגייס החמשי ולנתק הנפס.

אינסטרסי נפס וסוברוורסיה רוסייה - מפני זה רצה להרחיק
המעצמות הגדולות.

המצרים יש להם ראייה אחרת: המאורעות האחרונים הדאיבו אותם.
אם תפרוץ מלחמה - יאמרו הערבים שהם נתקפו וכי ישראל היא
נשק המערב.
"עלינו" לפעול עם העולם הערבי. מצרים לא יכלה להקדע מהמערב
(מדוע?)

מדינות השלום חדות להתקשרות הערבים עם המזרח. ולכן הכרחי
להציב איזה סדר "order" מה.

אמר לנאצר שאינו יודע לאן פניו מועדות, ואין איש במשרדי
החוץ יודע כוונתו.

עורר.

עורר הקצבת התאריך מצדו - שדורו למצרים.

ביום ד', 12.4.56, פגש נאצר ודרש הבטחות של הפסקה.
נאצר הסכים. אחה"צ קיבל הטכסט של ההבטחה ואישור המקורות.
הבטיחו קואופרציה "לכל אורך הקו".

ביקש נוטיפיקציה - נאצר הסכים לזמן שחסכים ישראל.

מערער על דיווחנו בדבר עזה - שזה היה להגנה עצמית.

אופי שליחותו: מוגבל. אנחנו נפרש אחרת, אבל הוא מפרש לפי

דעתו.